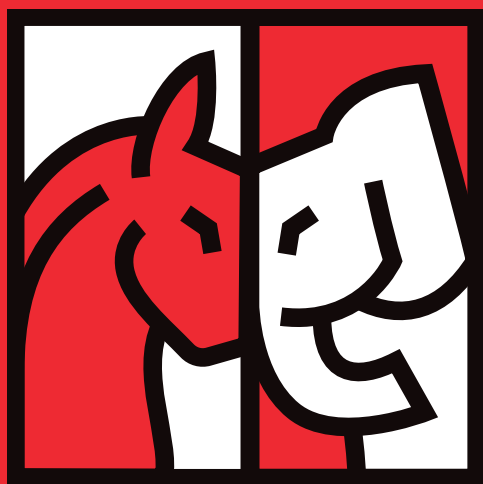

Cum îi pot iubi pe membrii bisericii care au alte afinități politice?

**Jonathan Leeman
& Andy Naselli**

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evangelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Cum îți pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

Cum pot găsi pe cineva care să mă ucniceze?, Garret Kell

Cum pot să folosesc mai bine lectura Bibliiei?, Jeremy Kimble

Cum îi pot iubi pe membrii bisericii care au alte afinități politice?, Jonathan Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?, Matthew Emadi

Cum pot să susțin lucrarea internațională de misiune?, Mark Collins

Cum poate biserică noastră să găsească un păstor credincios?, Mark Dever

Cum pot sluji femeile în biserică locală?, Keri Folmar

Este un lucru iubitor să practicăm disciplina bisericii?, Jonathan Leeman

Ce să fac dacă nu am dorința să mă rog?, John Onwuchekwa

Ce să fac dacă nu simt dorința să merg la biserică?, Gunner Gundersen

Ce să fac dacă sunt descurajat în evanghelizare?, Isaac Adams

Ce să fac acum, că sunt creștin?, Sam Emadi

Ce ar trebui să facem cu membrii care nu vin la întâlnirile bisericii?, Alex Duke

De ce este Cina Domnului atât de importantă?, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

De ce să mă alătur unei biserici locale?, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

La ce ar trebui să mă uit în alegerea unei biserici?, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Jeremy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

JONATHAN LEEMAN

ANDY NASELLI

CUM ÎI POT IUBI PE
MEMBRII BISERICII
CARE AU ALTE AFINITĂȚI
POLITICE?

MAGNA GRATIA

CUM ÎI POT IUBI PE MEMBRII BISERICII CARE AU ALTE AFINITĂȚI POLITICE?

Jonathan Leeman și Andy Naselli

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

How Can I Love Church Members with Different Politics?

Copyright © 2020 by Jonathan D. Leeman, Andy Naselli, and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE , Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 978-1-960877-33-8

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

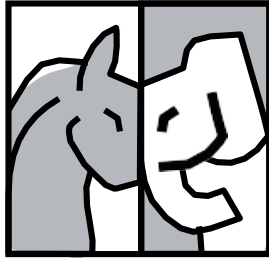
Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„Ce crezi, Simone? Împărații pământului de la cine iau dări sau biruri? De la fiii lor sau de la străini?” Petru I-a răspuns: „De la străini”. Și Isus i-a zis: „Așadar, fiii sunt scutiți” (Matei 17:25-26).

Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus; pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să Îl slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos (Rom. 15:5-6).

Era duminica de după alegerile prezidențiale. Eu (Jonathan) predam o lecție la școala duminicală despre creștini și guverne care cad. Ca majoritatea națiunii, biserica încă absorbea rezultatul neașteptat al alegerilor. Și sentimentele erau neșlefuite în acea dimineață.

Am început acea lecție vorbind despre simpatie. Voiam să îi încurajez pe membrii al căror candidat favorit câștigase marți să simpatizeze cu membrii al căror candidat pierduse. Maturitatea creștină, i-am spus clasei, știe cum să fie în dezacord cu cineva și totuși să arate compasiune. O femeie mai în vârstă, aparținând unei minorități, al cărei candidat favorit pierduse, și-a ridicat mâna și a spus că ea n-a simțit niciun fel de simpatie din partea bisericii, și că era speriată. După câteva minute, o femeie albă cam de vârstă medie și-a ridicat mâna și a spus că era uimită de apelul meu la simpatie, pentru că partea pierzătoare era „rea”.

În acel moment – poți fi sigur de asta – m-am îndoit de decizia mea de a preda acea lecție tocmai în acea dimineață.

Totuși, cele două femei ne oferă ceva foarte onest: o imagine a cât de provocator poate fi să îi iubim pe cei care au opinii politice diferite, chiar și când ei sunt membri ai aceleiași biserici.

Și aceasta este întrebarea pe care vrem să o tratăm în această carte: *Cum putem să îi iubim pe membrii bisericii când avem dezacorduri pe chestiunile politice?*

Evident că eu și Andy scriem această scurtă carte pentru că și noi avem nevoie de așa ceva. Și noi ne gândim la moment care subliniază provocările proprii de a iubi când subiectele politice apar în discuțiile noastre, momente ca acestea:

- Când îl evităm pe tipul acela care vrea mereu să vorbească despre favoritul lui politic.
- Când o primim de sus pe acea femeie, din cauză că pare să fie prea de stânga sau prea de dreapta.
- Când ne simțim de parcă acel membru al bisericii este inamicul, poate că el nu este nici măcar un creștin adevărat, din cauză că a votat cu

cealaltă parte.

Astfel de sentimente pot să se stârnească în noi fie când îi vedem pe oameni de partea noastră sau de cealaltă parte a spectrului politic.

DE CE NE SIMȚIM SCEPTICI SAU MÂNIOȘI FAȚĂ DE ALȚI MEMBRI AI BISERICII CÂND AVEM DIFERENȚE DE AFINITĂȚI POLITICE

Preocuparea noastră de aici nu are de-a face cu dezacordurile neînsemnate, nici cu cele care nu afectează atitudinea inimii față de altcineva. Nu, ci suntem interesați de acele dezacorduri care afectează atitudinea inimii tale și care împiedică părtășia cu o altă persoană din biserica ta. Poate că te simți luat peste picior. Poate că ești mânios că alții susțin o cauză de care tu ești convins că este nedreaptă. Poate chiar că te regăsești punând sub semnul întrebării pretenția lor de credință: „Cum pot fi creștini și să susțină *așa ceva?!* ”

Ne putem gândi la cel puțin trei motive pentru care un astfel de scepticism apare în inimile noastre în cazul unor astfel de dezacorduri.

Motivul 1: Oamenilor îndreptățiți le pasă de dreptate

Ceea ce guvernele au de făcut este fundamental

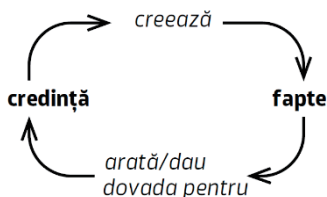
legat de justiție, iar oamenilor care au fost îndreptățiți prin Hristos – creștinii – le pasă de justiție. Lor le pasă de *judcățile drepte*, ceea ce este o manieră biblică de a defini justiția. De aceea, are sens ca să pui întrebări, chiar să devii sceptic, atunci când creștinii aleg ceea ce pare să fie o cale a nedreptății. Ei par să facă judecăți nedrepte.

Hai să detaliez un pic toate aceste lucruri. Dumnezeu a instituit guvernele ca să stabilească o platformă de bază a justiției pentru oricine a fost creat după chipul Lui (Gen. 9:5-6; 2 Sam. 8:15; 1 Împ. 10:9; Prov. 29:4; Rom. 13:1-7). Asta înseamnă că toate acele conversații pe care le ai cu prietenii și colegii despre alegeri, avort, imigrație, sărăcie, căsătorii între persoane de același sex, reforma sistemului de justiție, politica de comerț cu China sau membralitatea în partide politice sunt conversații care au de-a face în esență cu justiția [sau dreptatea].

Mai mult, mânia este emoția dată de Dumnezeu pentru a răspunde față de nedreptate. Dacă auzi că un copil a fost abuzat, ar trebui să fii mânios. La urma urmei, scopul mâniei este opoziția față de ceva anume. Noi, creștinii, ar trebui să ne opunem cu toții nedreptății. Așa că gândește-te din nou la discuția ta cu membrii

bisericii despre alegeri, despre politica de migrațiune sau despre ce de ajutoare sociale. Când ei sunt în dezacord cu tine, instinctele tale îți spun că ei aleg nedreptatea. Ei recomandă judecăți nedrepte, și asta te face să fii mânios.

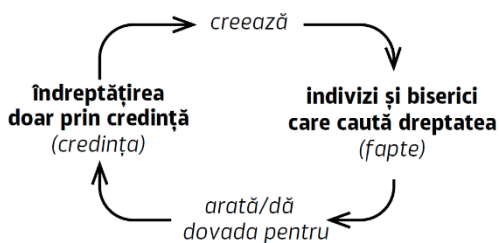
Dacă aceasta este o chestiune de o importanță specială, ea te poate tenta chiar să pui sub semnul întrebării starea lor în credință. De ce? Gândește-te în felul următor: Iacov ne spune că adevărata credință dă naștere faptelor bune și că faptele bune demonstrează credința noastră. Faptele noastre bune dovedesc că credința noastră este autentică: „eu îți voi arăta credința mea din faptele mele”, spune el în Iacov 2:18 (vezi diagrama de mai jos).

Asta înseamnă că, acolo unde faptele lipsesc, ne lipsește dovada credinței. Iacov chiar pune sub semnul întrebării credința cuiva care nu o demonstrează prin fapte: „Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară!” (Iacov 2:19). Așa cum a spus Isus, „îi veți cunoaște după roadele lor” (Matei

7:16, 20). Ai reușit să citești până aici?

În loc de a spune *credință* și *fapte*, să le înlocuim cu *îndreptățire* și *dreptate*, ceea ce ne oferă o altă manieră de a ajunge la aceleași idei. În același fel în care credința creează fapte, lucrarea lui Dumnezeu de îndreptățire a unei persoane prin har, prin credință, creează în acel om o preocupare pentru dreptate. Și în același fel în care faptele ilustrează și dau dovada credinței, preocuparea noastră pentru dreptate demonstrează și dă dovada îndreptățirii noastre (vezi diagrama de mai jos).

Acesta este un ciclu virtuos, dacă a existat vreodată unul.

Acum hai să strângem laolaltă toate aceste lucruri. Politica implică chestiuni legate de dreptate. Când creștinii sunt în dezacord cu tine în chestiuni politice importante, tu pui semnul îndoielii dedicarea lor față de dreptate, ceea ce apoi te poate ispiti să pui sub semnul întrebării îndreptățirea lor. Noi nu spunem că

ai întotdeauna *dreptate* să faci asta. Noi spunem doar că *are sens* când așa ceva se petrece. În joc sunt puse instincte teologice corecte. În plus, din când în când, o astfel de chestionare *este* corectă.

Pentru moment, hai să luăm în considerare următorul motiv pentru care ne putem simți sceptici.

Motivul 2: Oamenii care se îndreptățesc pe ei înșiși sunt siguri că convingerile lor sunt drepte

Noi suntem tentați să îi batjocorim sau să ne îndoim de ceilalți membri ai bisericii, ale căror afinități politice intră în dezacord cu ale noastre, pentru că fiecare dintre noi este în mod natural auto-neprihănit și auto-îndreptățit, iar politica într-o lume decăzută este alimentată de această auto-neprihănire și auto-îndreptățire.

Parte din decizia lui Adam și Eva de a nu asculta de Dumnezeu și de a mânca din fructul oprit a fost să se convingă pe ei înșiși că a mânca din acel fruct era un act drept. De atunci încoace, noi am tot fost niște ființe auto-neprihănite. Mușcătura lui Adam din fruct și vărșarea de sânge făcută de faraon sunt de aceeași natură: acțiuni auto-îndreptățite de stăpânire asupra sinelui.

Sigur că oamenii pot avea deseori dreptate în opiniile lor și în preferințele lor politice, dar nu despre asta

vorbim aici. Aici vorbim despre atitudinea esențială a inimii decăzute de a crede întotdeauna că este drept ce face ea – de a crede că acea cauză pe care ea o susține este dreaptă. Chiar și când suntem copii, noi ne luptăm cu frații noștri pe păpuși și mașinuțe, pentru că noi suntem convinși că acele cauze ale noastre sunt drepte. *Dar, mami, el m-a lovit primul!* Când suntem născuți din nou, este minunat că pierdem nevoia de a ne îndreptăți înaintea lui Dumnezeu prin preferințele personale și politice. Hristos a devenit îndreptățirea noastră. Ori de câte ori umblăm în Duhul, devenim în stare să căutăm bârna din propriul ochi, nu doar așchia din ochiul aproapelui, și să luptăm pentru ce este drept, nu doar să ne justificăm. Politica între cei născuți din nou este un fel diferit de politică.

Provocarea este că suntem în prezent într-un moment din istoria biblică a răscumpărării când suntem deopotrivă îndreptățiți și păcătoși. Suntem în măsură să umblăm deopotrivă prin firea pământească și prin Duhul. De aceea, ca autori, țelul nostru este să te ajutăm să fii un pic mai conștient de tine din punct de vedere teologic. Ești convins de opiniile tale politice? Dacă da, poate că asta ține de faptul că umbli în Duhul, îți iubești aproapele ca pe tine însuși și ți-ai format judecăți

drepte despre problemele actuale. Dar cauza poate fi și că urmezi sloganurile auto-justificatoare ale oricărui partid politic, ale oricărui alt trib sau națiune din istoria lumii.

Toate acestea înseamnă că mânia pe care o simți când oamenii intră în dezacord cu tine pe chestiunile politice poate fi răspunsul corect față de nedreptate.

Dar adu-ți aminte de Cuvântul lui Dumnezeu: noi trebuie să fim „zăbavnici la mânie; căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu” (Iacov 1:19-20).

De foarte multe ori, noi ne folosim mânia ca o armă pentru a distruge orice vine în contradicție cu versiunea personalizată proprie a unui Univers drept. Ne servim pe noi înșine cu mânia noastră.

Ca să rezumăm motivele 1 și 2, mânia și scepticismul nostru față de ceilalți membri ai bisericii, care au vederi politice diferite, au sens, dar ele pot să nu fie atât de drepte pe cât ne închipuim noi. Noi dăm cu o mână ceea ce luăm cu alta.

Totuși, toate acestea sunt chestiuni destul de teologice. Următorul motiv este ceea ce ne forțează să trecem la lucrurile foarte practice.

Motivul 3: Judecățile politice necesită înțelepciune

Majoritatea judecăților politice pe care le facem depind de înțelepciune, nu de aplicare directă a principiilor biblice explicite. Cu alte cuvinte, există un anumit spațiu între principiile noastre biblice și teologice și judecățile noastre politice specifice. Doi creștini ar putea fi de acord pe un principiu biblic sau teologic, dar să fie în dezacord legat de ce politici, metode, tactici sau oportunități susțin mai bine acel principiu. Atunci de ce sunt dezacordurile politice atât de grele? Pentru că ne lipsește înțelepciunea!

Ce este înțelepciunea? Este capacitatea minții care combină frica de Domnul cu îndemânarea de a trăi în lumea creată a lui Dumnezeu, care este însă o lume decăzută, într-o manieră care să susțină dreptatea, pacea și prosperitatea. Ea se uită la Cuvântul lui Dumnezeu, dar ia de asemenea în considerare circumstanțe, oameni și toată cunoștința disponibilă tuturor oamenilor prin harul comun. Înțelepciunea recunoaște că există un timp pentru zidire și unul pentru demolare, și pune întotdeauna întrebarea: „Ce timp este acum?”

Gândește-te la regele Solomon când fiecare dintre cele două prostituate a pretins că acel prunc era al lor. Nu exista nicio soluție biblică prescrisă pentru o astfel

de dilemă. El trebuia să se gândească la o soluție. Dacă i-ar fi întrebat pe sfătuitoarii lui, ei i-ar fi recomandat soluții diferite. Și totuși Solomon știa ce să facă: s-a oferit să taie bebelușul în două cu o sabie, lucru care a scos la lumină cine era mama adevărată și cine era impostorul din acea circumstanță. Soluția lui Solomon, concluzionează naratorul, a fost înțeleaptă: „Tot Israelul a auzit de hotărârea pe care o rostise împăratul. Și s-au temut de împărat, căci au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el, povățuindu-l în judecățile lui” (1 Împ. 3:28). Țelul a fost dreptatea; mijlocul a fost înțelepciunea.

Alege acum orice chestiune politică disputată din zilele noastre, cum ar fi controversa legată de solicitanții de azil din America centrală și de sud și ceilalți imigranți care trec granița pe la sudul Statelor Unite. Un grup de creștini este convins că legile pe care le avem acum sunt foarte bune. Ei cred că tot ce avem nevoie este să înăsprim restricțiile ca să ne protejăm națiunea și copiii. Un alt grup de creștini afirmă că, din considerente umanitare, ar trebui să le permitem mai multor imigranți să vină sau chiar să schimbăm legile în acest sens. Și putem fi de acord că „protejarea copiilor noștri” și „manifestarea compasiunii față de solicitanții de azil” sunt amândouă impulsuri biblice. Totuși, este

o cale lungă de parcurs între afirmarea celor două principii biblice și a stabili care este echilibrul dintre ele în politicile publice. Câți imigranți ar trebui să permitem anual? Câți solicitanți de azil? Cum va afecta asta economia și viețile oamenilor? A fost aceasta cea mai bună cale de a preveni și combate traficul de droguri și carne vie? Este o națiune obligată să își asume toate costurile cu procesarea a sute de mii de imigranți care se prezintă la graniță? Ce fel ce condiții de găzduire ar trebui să le fie asigurate la graniță refugiaților? Cum să procedăm cu separarea copiilor de părinți? Ce consecințe neintenționate ar putea să rezulte din decizia aceasta sau aceea?

Ai putea să ai răspunsuri personale la aceste întrebări, dar cred că putem recunoaște că sunt întrebări dificile ale căror răspunsuri se bazează pe judecăți politice ce țin de înțelepciune, nu de principii biblice explicite? Așa cum am spus în urmă cu câteva clipe, există un anume spațiu între acele judecăți politice și principiile noastre biblice și teologice. Judecățile politice depind de a descoperi cum să aplicăm principiile noastre biblice și etice la varietatea vastă și complexă de circumstanțe ce afectează fiecare decizie politică. Ele sunt influențate de dinamicile sociale, de precedentele legale,

de fezabilitatea politică, de factorii istorici, de proiecțiile economice, de tensiunile etnice, de considerațiile legate de activitățile infracționale, și de multe altele.

Oamenii de astăzi tratează deseori voturile lor ca expresii personale ale identității lor. Totuși, noi vrem să te încurajezi să vezi voturile mai puțin ca expresii de sine sau identificare tribală, și mai mult ca pe niște calcule strategice legate de aceste feluri de chestiuni nebiblice. Apoi să recunoști că diferiți creștini vor face calcule diferite bazate pe înțelepciunea lor.

Iată un alt exemplu. Sper că ești de acord cu noi că avortul este o crimă, iar Scriptura îl interzice. Opoziția noastră comună față de avort este întemeiată în înțelepciunea lui Dumnezeu. Dar acest lucru este diferit de a fi de acord cu tacticile politice de a împiedica avortul. Unii creștini au o strategie incrementală [în etape]. Ei susțin politicile care interzic avortul cu excepția violurilor și a incestului, pentru că ei cred că astfel de politici au o mai mare șansă de a fi legalizate. Alții cred că o strategie de acest fel, în etape, este ceva compromițător, astfel că ei adoptă o abordare de genul totul-sau-nimic. Alții insistă pe adăugarea considerațiilor legate de „întreaga viață” la opoziția noastră față de avort. Cine are dreptate din punct de vedere strategic? Evident, este dificil să

fim siguri, pentru că aici ne bazăm pe propria înțelepciune. Biblia are principii de adus în discuție, dar ea nu vorbește direct despre tactici politice de acest fel.

Dincolo de toate acestea, dacă vrei să rezolvi lucrurile într-un sistem democratic, trebuie să faci alianțe cu oameni cu care nu cazi de acord în absolut toate lucrurile. Iată de ce există partide politice. Nu există suficienți oameni care să gândească exact la fel în fiecare chestiune. De aceea, trebuie să venim alături de oameni care sunt de acord cu noi pe o mulțime de lucruri ca să rezolvăm vreun lucru.

Necazul este că acest proces de construire a alianțelor și de formare a partidelor aduce în joc considerații morale. Suntem culpabili moral pentru orice lege rea pe care membrii partidului nostru politic reușesc să o adopte? Dar dacă celălalt partid face mai puțin rău? Este atunci singura noastră alegere să nu mai facem nicio alianță? Face vreo diferență dacă răul despre care vorbim este un „rău mic” prin contrast cu un „rău mare” – și cât de mare este „mare”? Acest lucru este cert: avem nevoie de înțelepciune! Observă și cât de repede ne fuge pământul de sub picioare. Să zicem că ai fi trăit în Germania, în prima parte a anilor 1920, și un prieten creștin îți spune că s-a înrolat în Partidul

Național Socialist al Muncitorilor Germani – nașiștii. Ai avea nedumeriri, dar probabil că nu te-ai simți foarte sigur să îl excomunicai sau să îi interzici să vină la biserica ta. Totuși, până la începutul anilor 1930, acele nedumeriri aveau să crească considerabil, și ai vrea să discuți subiectul excomunicării, pentru că Declarația de la Barmen din 1934 a făcut ca biserica națională să denunțe public orice formă de nazism. Apoi cât de sigur ai fi de aceasta până prin anii 1940? Ideea este că viața și politica nu sunt lucruri statice, și cu fiecare zi care trece, avem nevoie de o doză proaspătă de înțelepciune, pentru că peisajul politic continuă să se schimbe. Creștinii vor avea opinii diferite în tot acest timp.

Dacă ne uităm la peisajul de azi din Statele Unite, unii creștini nu par să fie tulburați de partidul pe care îl aleg. Alții nu se simt pe deplin aliniați la niciun partid, și spun că își vor păstra opiniile și vor alege „răul cel mai mic”. Alții se întreabă dacă vreunul sau ambele partide majore nu cumva au ajuns să depășească limitele pentru creștini, așa cum a fost situația partidului nașiștilor. Personal, noi am fi șocați dacă vreun partid politic ar fi perceput ca o potrivire perfectă pentru creștini, pentru că o astfel de situație ar sugera că gândirea celui creștin a fost denaturată de gândirea partidului.

Noi nu credem nici în echivalența morală, anume că anumite partide ar fi mai bune decât altele, și că unele nedreptăți sunt mai rele decât altele. Totuși, țelul nostru prin această carte nu este să îți oferim evaluările noastre legate de peisajul politic sau să îți spunem ce judecăți politice să faci pe vreo chestiune de natură politică. Mai degrabă vrem să te încurajăm să Îi ceri lui Dumnezeu înțelepciune, și apoi să îți reamintim că nici tu și nici ceilalți membri ai bisericii tale nu sunteți Solomon, cu atât mai puțin Isus, singurul care este perfect de înțelept. Dacă ții minte acest lucru, ar trebui ca el să creeze în tine un *oarecare* spațiu pentru dragoste și iertare.

CUM PUTEM SĂ ÎI IUBIM PE MEMBRII BISERICII CARE AU OPINII POLITICE DIFERITE?

Pune aceste trei motive împreună, și cu ce te alegi? Frustrare. Pe de o parte, știm că ar trebui să fim uniți în Evanghelie și în felul cum vedem dreptatea. Noi Îi slujim aceluiași Împărat! Pe de altă parte, avem idei diferite despre cum să Îi slujim Împăratului nostru. Isus nu a revenit încă, nu ne-a desăvârșit și nu ne-a dat înțelepciune completă. Așa că, dintr-un motiv sau altul, judecățile noastre pot fi diferite. Teologii ar putea numi asta o dilemă de genul „deja, dar nu încă”. Noi am fost

deja mântuiți, dar *încă nu suntem* desăvârșiți. Noi nu vrem să ne certăm, dar ajungem să facem asta.

Având toate aceste lucruri în minte, cum putem să îi iubim pe membrii bisericii care au opinii politice diferite? Iată șase recomandări.

Recomandarea nr. 1: Ajustează-ți așteptările

Să începem de la acest ultim punct – faptul că trăim într-un moment de tipul „deja, dar nu încă” din istoria răscumpărării. Dacă găsești o biserică în care membrii gândesc exact la fel în chestiunile politice, ai putea pe bună dreptate să te miri cum s-a întâmplat asta, în special dacă biserica este diversă economic, generațional, etnic sau național.

Evanghelia nu rezolvă automat toate judecățile noastre politice bazate pe înțelepciune în nota aici și acum. Ea ne ajută să ne iubim și să ne înțelegem unii pe alții în ciuda acelor judecăți diferite bazate pe înțelepciune. Ea creează unitate în ciuda diversității, nu uniformitate.

Dacă te uiți în jurul tău și vezi că biserica ta este uniformă în opiniile politice, ai putea să te întrebi: De unde vine unitatea? Există presiuni nebiblice de a ne conforma anumitor standarde de clasă, generație, etnie

sau partid politic? Există ceva (dincolo de Evanghelie) care creează avea uniformitate? Dacă da, este posibil ca acele standarde culturale să forțeze într-un fel greșit conștiințele creștinilor ce să creadă?

Aici este, așadar, o mare ironie: chiar dacă biserica ta este sănătoasă, este posibil ca membrii ei să nu fie cu totul uniformi în opiniile lor politice. Membrii bisericii tale ar putea să resimtă o anumită măsură de tensiune politică. Ceea ce îi unește este Isus, nu partizanele politice.

Mai mult, unitatea în diversitate poate fi un punct forte al mărturiei unei biserici față de cei din afara ei. Veți dori ca oamenii din afara bisericii să o vadă și să spună: *Extraordinar, voi vă iubiți dincolo de lucrurile care vă fac deosebiți în opiniile politice! N-am mai întâlnit așa ceva!* Trist este că noi tindem mai degrabă să fim cunoscuți pentru tonul nostru strident.

Imaginează-ți-L pe Domnul Isus umblând cu ucenicii Lui. În grupul lor erau Matei, vameșul, și Simon, zelotul. Asta da opinii politice diferite! Mai mult, nu există niciun motiv să credem că deopotrivă Matei și Simon și-ar fi abandonat cu totul opiniile politice despre Roma. Chiar dacă umblarea cu Isus a înmuiat opiniile lor, se poate ca unul să fi rămas mai deranjat de

ocupația romană, în timp ce celălalt să nu fi avut o problemă așa de mare.

Recomandarea nr. 2: Recunoaște ce este o biserică

Plecând de la ultimul punct, recunoaște ce este o biserică în Biblie. Isus nu a conceput bisericile noastre ca să fie grupuri de oameni caracterizate de apartenența națională, etnică, de clasă, sau politică. Nu, ci El le-a conceput ca să fie adunări de ucenici ai Lui din orice seminție, limbă și națiune.

Membrii biserici tale și membrii bisericii noastre alcătuiesc comunități de foști inamici care învață să se iubească reciproc. Ei alcătuiesc comunități de rivali politici care lucrează împreună. Ei sunt inamici înnașcuți. Fiecare dintre noi vrea să stăpânească. „Zidul de la mijloc care-i despărțea” pe Evrei de Neamuri ne despărțea pe noi toți (Efes. 2:14). Totuși, la fel cum Dumnezeu i-a făcut „un singur om nou” pe Evrei și pe Neamuri prin lucrarea Lui de pe cruce (Efes. 2:15), tot așa El ne face pe toți una (Efes. 4:4-6). Membrii fiecărui popor, rase și seminții învață să trăiască împreună ca niște concetățeni ai Împărăției lui Hristos – un popor nou și o rasă nouă (1 Petru 2:9).

În istoria lumii n-a exista ceva asemănător bisericii.

Fiecare popor a fost unit fie de oameni puternici, cu sabia sau prin relații de familie, inclusiv Israelul antic. Totuși, acum există un nou popor, ținut împreună nu de sabie sau de familie, ci doar prin Cuvânt și prin Duhul. Da, este un popor care nu deține un pământ anume. Este ca și cum Dumnezeu a vrut ca lumea să vadă ceea ce doar El putea face. Așa că a luat o mână de oameni care, în mod natural, ar fi vrăjmași unii altora, i-a mântuit prin sângele Fiului Lui și prin puterea Duhului Său, și a creat din ei un popor unit și care trăiește în pace.

Biserica locală este locul unde triburile inamice încep să își transforme săbiile în pluguri și sulile în seceri. Este locul unde negri și albi, bogați și săraci, tineri și bătrâni, educați și needucați, americani și chinezi, lucrători stradali și senatori trăiesc în unitate.

Ce înseamnă toate acestea pentru tine la nivel practic? Înseamnă că vii la întâlnirile bisericii de duminică știind că slujba ta este să zdrobești acele săbii, transformându-le în pluguri. Te aștepti să îl întâlnești pe tipul acela care continuă să vorbească despre favoritul lui politic, sau acel cuplu care are afinități politice diferite de ale tale, și recunoști că aceste întâlniri cu ei sunt bune și lăsate de Dumnezeu. Noi nu spunem că ar trebui în mod necesar să îți abandonezi propriile perspective, ci

că ascuți și iubești. Ai astfel o oportunitate să îți lași sabia jos și să îi arăți lumii o altă Împărăție, creată prin putere supranaturală.

Recomandarea nr. 3: Recunoaște ce unește o biserică și ce ține de libertatea creștină

Dacă Isus nu a conceput bisericile noastre ca să fie străngeri de cetățeni sau partide politice, ci de creștini, rezultă o întrebare evidentă: Ce unește mai precis o biserică? Răspunsul la aceasta ne va ajuta să știm ce să facem cu dezacordurile noastre politice și cât de serios să le tratăm. Pot oamenii care nu sunt de aceeași opinie despre nivelul taxelor să fie uniți într-o biserică? Dar în ce privește dezacordurile legate de avort?

Adu-ți aminte ce am spus mai devreme despre spațiul dintre principiile noastre teologice și judecățile noastre politice. O altă modalitate de a ajunge la aceeași idee este să recunoaștem linia de demarcație dintre ceea ce am putea numi *chestiuni ce privesc întreaga biserică* și *aspectele care țin de libertatea creștină*. Acest lucru este crucial, așa că merită să alocăm mai mult timp pentru a-l explica.

Chestiunile care privesc întreaga biserică sunt acelea care unesc o biserică și o fac să fie biserică – aspecte

precum Evanghelia, mărturisirea noastră de credință, afirmarea pocăinței și participarea la rânduieii. Acestea sunt lucrurile pe care noi, ca biserică, suntem de acord că un creștin trebuie să le creadă sau să le practice – cum ar fi, „creștinii trebuie să creadă Evanghelia; creștinii trebuie să se pocăiască de păcat; creștinii trebuie să fie botezați”, și așa mai departe.

În schimb, aspectele care țin de libertatea creștină sunt acelea care pot fi importante și semnificative moral, chiar foarte mult, dar legat de care nu suntem chiar în măsură să spunem „creștinii trebuie...” Aici nu vrem să spunem deloc că ne-am afla într-un tărâm al relativității morale. Totuși, noi nu tratăm aceste lucruri ca pe niște condiții pentru membralitatea în biserică (sau pentru mântuire), pentru că vrem să le lăsăm spațiu pentru dezacorduri creștinilor în interiorul bisericii noastre.

Creștinii vor fi în dezacord pe chestiunile care cad de o parte sau de alta a liniei de demarcație. Unii spun că o anume gândire despre botez este o chestiune care privește întreaga biserică, în timp ce alții nu. Unii spun că o anumită gândire despre mileniu (premil? amil? postmil?) este o astfel de chestiune; alții nu. Bun. Ideea noastră de aici este că există o linie de demarcație.

Ca să împrumutăm exprimarea Domnului Isus, există unele lucruri pe care biserica le va lega, și unele pe care le va dezlega (Matei 16:19; 18:18). Biserica va decide dacă un crez anume sau o practică anume sunt necesare pentru a fi creștin și membru în biserică.

Mai mult, noi sperăm că toți putem fi de acord că aspectele care țin de întreaga biserică trebuie să fie explicit biblice sau clare „pe calea consecințelor bune și necesare” (ca să folosim o expresie din *Mărturisirea Westminster*). Bisericile nu ar trebui să forțeze conștiințele membrilor într-un aspect ca o condiție a membralității dacă Biblia nu spune asta. Fariseii erau cunoscuți pentru forțarea conștiințelor în aspectele în care Scriptura nu face asta, și așa sunt și sectele. Noi nu vrem să repetăm erorile lor. De aceea, înainte de a impune convingerile noastre asupra altora, trebuie să ne dorim să folosim mereu următoarele două criterii: „Este acest lucru ceva ce sunt convins că predicatorii Bibliei ar trebui să propovăduiască tratându-l ca fiind Biblia, și este atât de clar în Scriptură, încât să îl tratăm ca o cerință pentru membralitatea în biserică?”

De exemplu, noi amândoi credem că divinitatea și umanitatea lui Hristos sunt chestiuni care privesc întreaga biserică, în timp ce natura mileniului nu. Noi

credem că a-i chema pe oameni să se pocăiască de imoralitatea sexuală este o chestiune care privește întreaga biserică, în timp ce încurajarea oamenilor să își educe copiii acasă nu. Unele chestiuni care țin de libertatea creștină pot să se situeze foarte aproape de linia de demarcație. Altele sunt mai departe de ea. Și știi că s-a trecut peste linia de demarcație în domeniul aspectelor care privesc întreaga biserică atunci când crezul sau practica devine un temei pentru îndepărtarea cuiva din membralitatea bisericii ca act de disciplină (sau excomunicare). De exemplu, bisericile noastre ar excomunica un membru pentru negarea divinității lui Hristos sau pentru o imoralitate sexuală de care făptuitorul nu se pocăiește.

Nimic din ceea ce am spus nu înseamnă că oamenii nu au convingeri biblice despre aspectele care țin de libertatea creștină. Tu ai putea fi convins din Biblie că o perspectivă amilenistă asupra sfârșitului lumii este corectă. Dar ai putea decide în același timp că nu merită să pui așa ceva în mărturisirea de credință a unei biserici, pentru că nu este un lucru pe care creștinii să se dezbată între ei. Ai putea să ieși parte bucuros la Cina Domnului alături de cineva care împărtășește o gândire premilenistă. Eu (Jonathan) îmi aduc aminte că

îmi împărtășeam înțelegerea legată de mileniu la o clasă de școală duminicală la care predam. Am spus de asemenea că perspectiva mea nu se afla în mărturisirea de credință a bisericii și că oamenii puteau să nu fie de acord cu felul în care eu înțelegeam Scriptura pe acest subiect, și totuși să fie membri fericiți ai bisericii. Cu excepția susținătorilor celor mai fervenți ai unei sau altei perspective, această concesie a scăzut considerabil temperatura emoțională din jurul subiectului mileniului. În timp ce conștiințele noastre trebuie să fie întotdeauna dependente de Scriptură, eu am vrut ca participanții la acea lecție să știe că biserica noastră nu a decis niciodată să susțină în mod necesar o anumită perspectivă asupra mileniului, spre deosebire de cazul divinității lui Hristos, o chestiune de primă importanță, sau chiar de botez, o chestiune de importanță secundară. Biserica noastră este înclinată să considere obligatorii primele două categorii de aspecte, nu și în cazul aspectelor din a treia categorie, cum ar fi mileniul.

Iată că am dat o mulțime de explicații. Acum să ne întoarcem la politică. Cum ne ajută această recunoaștere a diferenței dintre aspectele care privesc întreaga biserică și cele ce țin de libertatea creștină să îi iubim pe membrii bisericii care au alte opinii politice?

Răspunsul scurt este că trebuie să păstrezi foarte clară în minte această deosebire când discuți chestiuni care țin de politică. Atunci când creștinii pierd din vedere această diferență, ei riscă să distrugă o prietenie, un grup mic sau chiar o biserică. La urma urmei, o chestiune care vizează întreaga biserică poate să conducă legitim la excomunicare. Nu dorești să tratezi chestiunile de libertate a bisericii fără să te gândești, tratându-le ca și cum ar fi aspecte care vizează întreaga biserică, lucruri care conduc la excomunicare. Când facem asta, începem să ne despărțim de frații și surorile noastre cu acest gând în mintea noastră: *Cum pot să fie creștini și să gândească asta?! sau Trebuie să fie niște creștini imaturi sau ignoranți!*

Când ești tentat să gândești în felul acesta despre, să zicem, tema politică *x*, fă o pauză. Readună-ți gândurile. Acum gândește-te cu atenție: Este tema politică *x* o chestiune care vizează întreaga biserică? Crezi cu adevărat că predicatorul ar trebui să propovăduiască perspectiva ta pe tema *x* ca și cum ar fi *poziția* creștină? Te aștepti ca el să își deschidă Biblia și să predice pe tema *x* ca o aplicație obligatorie a Scripturii pentru conștiința fiecărui creștin? De asemenea, crezi că biserica ta ar trebui să îi excomunică pe toți cei care cred

contrar ține pe tema x ? Sau ar trebui ca biserica ta să îi cerceteze pe oameni cu o întrebare despre tema x când ei vor să se alătore bisericii, la fel cum ai putea să le ceri oamenilor să explice Evanghelia?

Nu este totdeauna evident dacă o chestiune este de natura celor care vizează întreaga biserică sau a celor ce țin de libertatea creștină. Lucrurile cu adevărat complicate se împart în aspecte care cad de ambele părți ale liniei de demarcație. Totuși, linia există, și majoritatea covârșitoare a aspectelor, tacticilor și strategiilor politice sunt chestiuni care țin de libertatea creștină. În cazul acestora, ești liber să le discuți cu ceilalți membri ai bisericii. Ești liber să se străduiești să îi convingi pe prieteni. Poți chiar, într-o manieră foarte atentă, să tratezi astfel de aspecte ca pe o chestiune de ucenicizare, în special dacă problemele sunt complicate, dar importante din punct de vedere moral. Dar dacă faci asta, trebuie să manifesti foarte multă sensibilitate și grijă. Într-un fel sau altul, trebuie să comunici prin cuvintele tale, prin atitudinea ta și chiar prin limbajul trupului, că „poți să nu fii de acord cu mine, dar părtășia și prietenia dintre noi nu va fi afectată în niciun fel. Suntem frați și surori în Hristos”. Asta este ceea ce eu (Jonathan) am făcut când le-am spus celor de la clasa de

școală duminicală că perspectiva mea asupra mileniului nu se afla în mărturisirea de credință a bisericii. Atât eu cât și Andy suntem foarte atenți să facem astfel de lucruri ori de câte ori discutăm politică.

În fapt, recunoscând că o chestiune anume ține de libertatea creștină, ar trebui să fii în măsură să îți spui: „Nu *trebuie* să discut asta, iar părtașia mea creștină cu această persoană care are altă opinie va rămâne la fel de puternică”. Ar trebui să fii în măsură, să zicem, să schimbi subiectul.

Da, acest lucru poate fi foarte, foarte dificil. La urma urmei, o conversație pe teme politice este o conversație despre ceea ce este drept. Noi nu discutăm despre ce preferințe de cereale avem pentru micul dejun. Acestea sunt discuții importante din punct de vedere moral. Totuși, dacă poți să admiți față de tine însuți că oamenii din biserică ta nu ar trebui îndepărtați din rândul membrilor pentru că sunt în dezacord cu tine, atunci trebuie să practici dragostea și răbdarea. Ai putea să ai dreptate și ceilalți să greșească, dar tot trebuie să practici dragostea și răbdarea. Judecata ta politică nu atinge un nivel suficient de claritate biblică sau un nivel de importanță morală ca să transforme acel subiect într-o temă care să vizeze întreaga biserică. Așa că las-o

mai moale și tratează lucrurile într-un fel în care să scazi temperatura emoțională. A fi în stare să facem aceasta, când ne cere ocazia, este un semn de maturitate creștină.

Poate că este util să venim cu ceva ilustrații de teme aflate de ambele părți ale liniei de demarcație. Să zicem că trăiești în ultima parte a anilor 1950 și un avocat din biserica ta se luptă să ridice oarece vestigii ale legilor lui Jim Crow, care îi separau pe negri de albi. Beneficiind de posibilitatea de a ne uita în urmă, noi credem azi că astfel de legi erau rele. Altfel spus, ne dorim ca mai mulți predicatori să se fi ridicat atunci să predice împotriva lor și ca bisericile să fi disciplinat mai multe persoane ca acest avocat. Bisericile ar fi trebuit să trateze acest subiect ca unul care vizează întreaga congregație. Trist este că multe biserici au eșuat să recunoască acest lucru la vremea respectivă. La urma urmei, bisericile ar trebui să se unească în jurul pocăinței față de discriminare și bigotism. (Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea o astfel de claritatea morală în legătură cu problemele cu care ne confruntăm noi înșine în zilele noastre).

Dar să ne gândim acum la o chestiune precum politica de taxe. Să zicem că doi membri din biserica ta ajung să se certe dacă este sau nu corect să le fie impuse

taxe mai mari celor bogați. Un membru spune: „Eu cred că bogații ar trebui să plătească partea corectă ce li se cuvine”.

Al doilea replică: „Corectă după ce standard? După standardul lăcomiei tale față de ceea ce bogații au?”

Primul spune: „Hei, eu doar încerc să îmi însușesc abordarea lui Isus, care a spus: ,Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult” (Luca 12:48).

Al doilea reacționează: „Tu manipulezi intenționat Biblia ca să îți justifici opiniile, sau ești doar ignorant?” După cum probabil că îți dai seama, această conversație nu se va sfârși cu bine. Dincolo de imaturitatea și asprimea manifestate aici, noi ar trebui să ne dorim ca ambele părți să recunoască faptul că aspectele legate de nivelul taxelor din această discuție țin de domeniul libertății creștine, nu de cel al lucrurilor care vizează întreaga biserică. Da, impunerea unei taxe progresive asupra celor bogați este o chestiune morală importantă, una pe care nu o putem considera lipsită de semnificație. Totuși, noi spunem că este dificil să ne deschidem Bibliile și să tratăm acest aspect cu la fel de multă claritate și certitudine ca atunci când tratăm

principiile din mărturisirile de credință ale bisericilor noastre. Noi nu i-am încuraja pe predicatori să își îndemne membrii să adopte o poziție sau alta sau să disciplineze pe vreun membru care are altă opinie.

În schimb, acești doi membri ai bisericii trebuie să se oprească și să se gândească la sursa unității dintre ei: Evanghelia și dedicarea lor generală față de Biblie. Ei trebuie să recunoască faptul că aceasta nu este o chestiune care vizează întreaga biserică și că, la urma urmei, pot fi de acord să nu aibă aceeași opinie pe această temă. De asemenea, ei au nevoie să găsească modalități mai bune de a discuta despre diferențele dintre ei.

Dar care sunt situațiile când principiile biblice sunt suficient de clar puse în joc așa încât să considerăm că avem de-a face cu o chestiune care vizează întreaga biserică? Această întrebare ne conduce la următoarea recomandare.

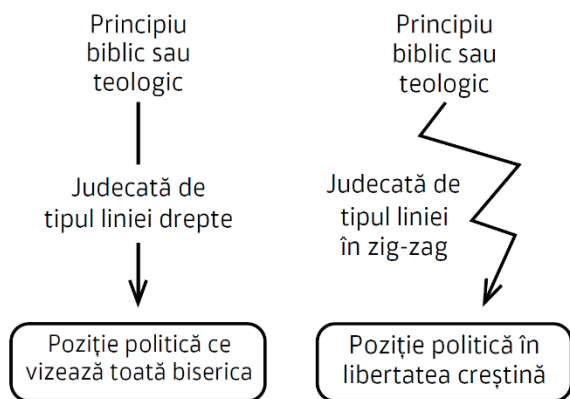
Recomandarea nr. 4: Stabilește dacă chestiunea în discuție necesită o judecată care să traseze o linie de demarcație sau nu

Cum putem ști când o chestiune politică ține de aspectele care vizează întreaga biserică și când țin de libertatea creștină?

Nu există niciun răspuns simplu de genul „întotdeauna asta” sau „întotdeauna aia” la această întrebare. Din nou, creștinii vor avea opinii diferite și aici. Poate că ne va ajuta să săpăm un pic mai mult în felul de judecată pe care o facem în cazul unei chestiuni care vizează întreaga biserică prin comparație cu felul de judecată pe care o facem în cazul unei chestiuni care ține de libertatea creștină.

Pe scurt, o chestiune care vizează întreaga biserică depinde de judecăți liniare, în timp ce o chestiune de libertate creștină depinde de judecăți de felul liniilor în zig-zag. Când spunem că primele aspecte depind de judecăți liniare, vrem să spunem că există o simplă linie dreaptă între un principiu teologic sau etic care se găsește în Biblie și o convingere politică (vezi diagrama de mai jos). Să ne gândim din nou la ilustrația despre avort. Biblia spune: „Să nu ucizi”. Ea mai spune și că Dumnezeu ne cunoaște din pântecelul mamelor noastre. Noi credem că a trece de la aceste două pasaje biblice la chestiunea de natură politică a avortului implică o linie dreaptă. Dacă uciderea este greșită și dacă un prunc nenăscut este viu în interiorul mamei, atunci avortul este greșit. De aceea, predicatorii și bisericile ar trebui să ia o poziție anume pe tema avortului, atât în

predicarea cât și în deciziile lor legate de membralitate. Bisericile ar trebui să excomunică pe oricine promovează avortul și nu se pocăiește de asta, fie că încurajează personal femeile să facă avort sau pe cale politică, susținând cauza avortului. Chiar dacă noi nu afirmăm felul de abordare a Evangheliei în bisericile romano-catolice, apreciem știrile ocazionale care spun despre un episcop romano-catolic care refuză să îl accepte pe un politician la împărtășanie, așa cum s-a petrecut cu Ted Kennedy, Joe Biden și alții.

Acum să trecem la strategiile politice pe care oamenii le adoptă pentru lupta împotriva avortului. Ar trebui creștinii să picheteze clinicile de avorturi? Eu și Jonathan ne simțim confortabil cu așa ceva, dar înțelegem că alți creștini nu sunt de aceeași părere. Noi nu

vrem să facem din disponibilitatea de a picheta o clinică un test al credințioșiei. La urma urmei, decizia de a protesta în fața unei clinici de avorturi depinde de o mulțime de judecăți care *nu* constituie în mod necesar o linie dreaptă din Scriptură: Este un astfel de protest mai eficient decât alte forme de opoziție? Riscă protestarii să împietrească inimile susținătorilor avortului? Necesită credințioșia un astfel de protest, indiferent cum răspund oamenii la el? Și întrebările pot continua la nesfârșit.

Iată un alt exemplu de judecată de tipul liniei în zig-zag. Să zicem că un creștin vrea să susțină că oamenii au un drept universal la sănătate. El ar putea începe de la o pretenție etică legată de drepturile omului ca idee biblică, dar de aici, argumentul a mers înainte și înapoi de-a lungul unei linii în zig-zag, răspunzând satisfăcător la mai multe întrebări la care creștinii ar putea avea opinii rezonabil diferite.

Ce servicii de sănătate ar trebui incluse? La ce cost pentru plătitorii de taxe? Care ar fi efectele economice, și sunt ele juste? Dacă standardele de îngrijire medicală ar scădea dramatic, așa încât mai mulți oameni să nu poată primi tratamente care să le salveze viețile? Cu întrebări ca acestea și multe altele ca ele, ar fi mai greu să

susții că îngrijirea medicală universală este *poziția* creștină și că deciziile legate de membralitatea în biserică ar trebui să fie luate în consecință. Mai degrabă acest subiect ține de domeniul libertății creștine și de conștiința fiecărui creștin. Creștinii pot avea convingeri hotărâte pro sau contra dreptului universal la îngrijire medicală. Dar ei trebuie să nu facă din acele convingeri un standard al credincioșiei creștine și să îi trateze pe toți cei care sunt în dezacord față de ei ca și cum ar fi subcreștini sau creștini mai puțin maturi.

Eu (Jonathan) îmi aduc aminte că am întrebat pe cineva dacă credea că Isus era de acord cu opiniile lui despre îngrijirea medicală și politica privind taxele. El a răspuns încrezător că da. El credea că susține *poziția* creștină sau biblică pe tema îngrijirii medicale și politica privind taxele. Să ne oprim și să ne gândim la ce înseamnă când vorbim în felul acestui om. Noi spunem că aceasta este ceea ce Biblia ne învață și că toți creștinii trebuie să își însușească poziția noastră ca să asculte de Scriptură. Spunem că putem fi la fel de încrezători că poziția politică respectivă este la fel de clară ca încrederea pe care o avem că Dumnezeu i-a dat Cele 10 Porunci lui Moise sau că Isus a mers pe apă.

De foarte multe ori, noi eșuăm să ne dăm seama de

felul în care conversațiile noastre politice ar trebui să fie diferite de conversațiile politice dintre necreștini. Necreștinii pot să îți spună precis *ceea ce ei cred*. Și creștinii pot face asta, dar diferența crucială este că și creștinii îți pot spune *ce crede Dumnezeu* despre anumite subiecte politice. Noi avem Cartea Lui. El S-a revelat. Acest lucru este uimitor, nu-i așa? Totuși, aici ne pândește un mare pericol. Noi ne implicăm într-o dispută politică în care îi spunem cuiva *ce credem*. Dar noi avem și o Biblie în mâini, așa că începem să înceteșăm liniile de demarcație dintre *ceea ce credem* și *ceea ce Dumnezeu crede*.

Știi cum funcționează asta. Ai opinii ferme despre ceva anume. Poți găsi repede un pasaj biblic sau două care să îți susțină poziția, și începi să vorbești ca și cum Dumnezeu ar fi de acord cu tine (v. Matei 15:9). Ai putea să crezi că tu ești scutit de acest pericol. Dar noi îndrăznim să spunem că toți am făcut asta în anumite situații. În fapt, putem să arătăm cu degetul către două mii de ani de creștinism în care Biblia a fost folosită greșit pentru justificarea rezultatelor politice preferate, și sugerăm cu smerenie că nu suntem deloc mai iscusiți sau mai înțelepți decât ei toți.

De aceea, ca să evităm să facem confuzie între gândurile noastre și cele ale lui Dumnezeu, trebuie să tratăm

Cartea lui Dumnezeu cu reverență și frică sfântă. Trebuie să avem mare grijă să face deosebire între înțelepciunea ei plină de autoritate și fără greșală și înțelepciunea noastră. Ca să ne ajute în acest sens, Isus a înființat biserici locale. Chiar existența unei biserici locale, a cărei slujbă este să spună cine sunt creștinii de pe planeta Pământ, ne cere să avem un singur set de criterii pentru a stabili care sunt chestiunile care vizează întreaga biserică și un alt set de criterii pentru orice altceva. Ea ne cere să facem deosebire între judecățile de tipul liniei drepte și cele de tipul liniei în zig-zag.

Recomandarea nr. 5: Respectă-i pe frații și surorile tale care au o conștiință calibrată diferit în chestiunile mai laxe

Dar ce se petrece când crezi că o chestiune politică implică o judecată de tipul liniei în zig-zag, iar un alt membru al bisericii crede că ea implică o judecată de tipul liniei drepte, care stabilește o chestiune valabilă pentru toată biserica? Acest lucru s-a petrecut recent în biserica mea (Andy), când un membru evlavios din biserică a cerut ca prezbiterii să predice pe tema schimbărilor climatice. El a spus că oamenii sunt cauza încălzirii globale, că acea încălzire globală este ceva rău, și că această chestiune este în mod categoric pe aceeași

treaptă de importanță cu sanctitatea vieții. Iată cum am încercat să răspund cu blândețe la solicitarea aceluia frate:

Pe de o parte, trebuie să fim ispravnici responsabili ai creației lui Dumnezeu. Poluarea la nesfârșit a creației lui Dumnezeu este ceva păcătos. Pe de altă parte, există anumite subiecte pe marginea cărora creștinii trebuie să fie în măsură să accepte că există și alte opinii. Care sunt cele mai bune strategii pentru tratarea grijii față de creația lui Dumnezeu în contextul nostru din America? Unii oameni sunt convingși că noi, oamenii, suntem cauza încălzirii globale și cer să regândim substanțial felul în care trăim ca să putem fi niște ispravnici credincioși. Alții – unii dintr-o varietate complexă de motive bune – nu sunt convingși că oamenii sunt cauza încălzirii globale sau că încălzirea globală este în mod necesar ceva rău și sunt reținuți să insiste pe aplicații specifice (cum ar fi să își instaleze panouri solare pe acoperișurile clădirilor lor și să nu își cumpere SUV-uri). Felul cum ar trebui mai precis să administrăm creația este o chestiune complexă, pentru că nu depinde doar de felul în care interpretăm anumite pasaje biblice, ci de felul cum interpretăm date din afara Scripturii. Iar creștinii, la nivel individual, interpretează diferit datele din afara Scripturii.

Judecățile noastre de tip zig-zag țin de ceea ce Pavel numește „lucruri disputabile” sau „chestiuni care țin

de conștiință”. Noi doar facem deosebire între lucrurile obligatorii pentru toată biserica și cele care țin de libertatea creștină. Hai să detaliem un pic ce este o chestiune care ține de conștiință.

Conștiința ta este ceea ce tu crezi că este bun și rău. Asta implică faptul că conștiința ta nu este în mod necesar corectă pe fiecare subiect. Ceea ce *tu* crezi că este bine sau rău nu este în mod necesar identic cu ceea ce *Dumnezeu* crede că este bine sau rău. Tu ai putea avea o convingere profundă în conștiința ta că un băiat de cinci ani ar avea dreptul să aleagă să devină biologic o femeie. Dacă așa stau lucrurile, noi am spune că conștiința ta nu funcționează corect în acea privință, pentru că este bazată pe standarde imorale, potrivit Scripturii. Noi am spune că ar trebui să îți calibrezi conștiința. Ideea de *calibrare* a conștiinței sugerează că conștiința ta este un instrument. Instrumentele pot fi incorecte: cântarul din baie ta poate spune că ai 85 kg, când de fapt să ai 83; ceasul indicator din mașina ta ar putea indica faptul că circuli cu 100 km pe oră, când de fapt să fie 93 km/h; ceasul tău să spună că este ora 8:52 p.m., când de fapt să fie 8:54 p.m. Când un instrument este incorect, ar fi bine dacă cineva l-ar calibra. A calibra un instrument înseamnă să îl aliniezi după un standard de

încredere ca să te asiguri că funcționează corect.

Standardul pentru ceea ce este bine sau rău este Dumnezeu, care ni S-a revelat în particular prin Biblie. Așadar, când conștiința ta nu funcționează corect, ar trebui să te străduiești să o aliniezi cuvintelor lui Dumnezeu. Exemplul clasic în acest sens din Biblie este apostolul Petru. El era convins în conștiința lui că era ceva păcătos să mănânce anumite mâncăruri – precum șunca. Dumnezeu i-a spus lui Petru *de trei ori* „să taie și să mănânce” animale pe care Petru le considera necurate. Petru a avut chiar îndrăzneala să Îi răspundă lui Dumnezeu: „Nicidecum, Doamne, căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat”. Dar întrucât *Domnul* i-a poruncit lui Petru să mănânce acele alimente, Petru a trebuit să își recalibreze conștiința ca să aibă încrederea că poate accepta hrană și oameni pe care anterior nu i-ar fi putut accepta (F.A. 10:9-16).

Așadar, cum ar trebui să îți recalibrezi conștiința? În trei modalități esențiale:

1. *Educând-o prin adevăr.* Adevărul la care facem referire aici este adevărul pe care Dumnezeu îl revelează în Biblie, dar poate include și adevăr din afara ei. De exemplu, informația hotărâtoare care poate conduce un cuplu creștin să folosească sau nu o formă anume

de contracepție poate veni din afara Bibliei – adică o informație științifică ce explică în detaliu cum funcționează acea formă de contracepție.

2. *În contextul bisericii tale.* Liderii evlavioși ai bisericii și ceilalți membri sunt unul dintre darurile lui Dumnezeu care îți sunt date ca să te ajute să îți recalibrezi conștiința. Nu ești nevoit să faci acest lucru de unul singur.

3. *Printr-un proces adecvat.* Unele chestiuni îți pot lua ani ca să le înțelegi. Și nu este nicio problemă în acest sens.

Este mai bine să nu dai fuga la calibrare decât să îți o schimbi prematur sau să acționezi împotriva ei. Cum se raportează toate acestea la judecățile de tip zig-zag? Este foarte important ca noi, creștinii, să facem deosebire între aspectele liniare, care vizează toată biserica, și cele de tip zig-zag, care țin de libertatea creștină, deoarece conștiințele creștinilor ar trebui să funcționeze diferit în raport cu ele. În cazul aspectelor liniare, care trebuie îmbrățișate de toată biserica, păstorii ar trebui să predice: „Asta este ceea ce Dumnezeu spune”. Este corect să încercăm să îi convingem pe oameni să aibă conștiințele modelate la fel pe chestiunile care vizează întreaga biserică.

Aspectele neliniare, care țin de libertatea creștină, sunt chestiuni de conștiință, în cazul cărora membrii bisericii ar trebui să permită diferențele de opinie. Romani 14:1 vorbește despre aceste aspecte denumindu-le „opinii” (lit. ESV) sau „părerii îndoielnice” (Cornilescu). Chestiunile discutabile includ lucruri precum cum să interpretezi cine sunt „fiii lui Dumnezeu” din Geneza 6 sau cum ar trebui să trateze creștinii chestiunea Sabatului. Ele includ de asemenea majoritatea covârșitoare a judecăților politice. De exemplu, aplică guvernul american pedeapsa cu moartea într-o manieră justă astăzi? Dacă nu, care sunt următorii pași pe care guvernul ar trebui să îi facă în vederea rezolvării acelei probleme?

Ține minte că judecățile de tip zig-zag se înrădăcinează repede în conștiința ta, și acel lucru așază scena pentru conflicte, pentru că noi ajungem inevitabil să intrăm în *dispute* pe chestiunile disputabile. Nu există două ființe păcătoase care să cadă de acord pe absolut toate subiectele – nici măcar un soț și o soție care sunt amândoi evlavioși. Noi avem perspective diferite, venim cu un bagaj diferit de convingeri din trecut, avem personalități, preferințe și procese de gândire diferite, și niveluri diferite de înțelegere a adevărului despre

Dumnezeu, a Cuvântului Lui și a lumii Lui. Așa că nu este surprinzător când membrii bisericii ajung să fie în dezacord în privința judecăților de tip zig-zag. Ar trebui să ne așteptăm la așa ceva și să învățăm să trăim cu aceste diferențe. Nu trebuie să eliminăm întotdeauna astfel de diferențe, dar trebuie să căutăm să Îl proslăvim pe Dumnezeu iubindu-ne unii pe alții cu toate diferențele dintre noi. Aceasta este preocuparea centrală a lui Pavel din Romani 14.

Vom sublinia în cele ce urmează doar două dintre principiile lui Pavel din Romani 14:

1. Acceptă-i pe cei care au alte opinii la fel cum Hristos te-a primit pe tine (Rom. 14:1-2; 15:7). Când întâlnești pe cineva care are o conștiință mai slabă pe o chestiune teologică greșită, dar nu eretică, prioritatea ta nu ar trebui să fie să le schimbi opinia. La urma urmei, chestiunea pusă în joc nu este „de primă importanță” (1 Cor. 15:3). Principala ta prioritate este aceasta: „primiți-vă unii pe alții, cum v-a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu” (Rom. 15:7).

2. Nu te uita de sus către cei care sunt mai stricți decât tine într-o chestiune anume și nu îți însuși o atitudine de judecată față de cei care au mai multă libertate decât tine într-o anume chestiune (Rom. 14:3-4). Iubește-i pe

cei care sunt diferiți de tine respectându-i, nu disprețuindu-i. Nu presupune că oricine este mai strict decât tine este legalist sau că oricine se simte mai liber decât tine este un libertin. Când ești convins că o anumită strategie politică este corectă, ai putea fi ispitit să o tratezi ca o chestiune de primă importanță, dar aceea ar putea fi o mare greșeală, pentru că implicația ei ar fi că cei care au alte opinii decât a tale pe acea temă nu ar putea fi creștini.

Așadar, este în regulă să vorbim despre chestiunile de tip zig-zag cu alți creștini? Da, dar doar dacă faci acest lucru cu o atitudine corectă și cu măsura corectă. Fii strict cu tine însuși și generos cu alții. Nu deveni atât de preocupat de chestiunile de tip zig-zag așa încât să provoci dezbinare prin ele. Aceste lucruri nu ar trebui să fie atât de importante pentru tine încât să vrei să vorbești mereu doar despre ele.

Recomandarea nr. 6: Ține minte ce este cel mai important

A trudi pentru dreptate este un lucru important. Este parte din ucenicia creștină. Poporului îndreptățit al lui Hristos îi pasă de dreptate. Totuși, merită să observăm pe ce pune accent Noul Testament ca fiind cel mai bun mijloc în lupta pentru o lume dreaptă. El

pune accent pe facerea de ucenici.

Gândește-te la epistole. Ele nu sunt în principal tratate despre cum să facem dreptate în afara bisericii. Ele sunt în principal manuale despre trăirea dreaptă și neprihănită în interiorul bisericii. Implicarea noastră politică ar trebui să decurgă din viețile noastre trăite în dreptate și neprihănire în interior. Isus, Pavel și restul apostolilor ar fi putut să aloce mult timp discuțiilor despre Cezar și despre lumea politică a vremurilor respective. Este adevărat că ei au spus câteva lucruri în acest sens, dar nu mult.

Așa că asta nu înseamnă că nouă, creștinilor, nu ne pasă de dreptate. Noi știm că orice lucru bun pe care îl vor aduce „următoarele alegeri” va fi în cel mai fericit caz temporar și plin de găuri, și dorim o dreptate perfectă care să dureze. Ceea ce este tocmai motivul pentru care creștinii vin împreună ca biserici.

Judecățile de tipul liniilor drepte și aspectele care vizează întreaga biserică ce ne unesc ne îndreaptă către dreptatea perfectă care va dura o veșnicie. Toate chestiunile de tip zig-zag, care țin de libertatea creștină, și pe care noi cheltuim atât timp dezbătându-le, nu vor dura, cel puțin nu atât de clar și de crucial.

Nu este surprinzător că necreștinii se uită la următoarea alegere ca la CEL MAI IMPORTANT LUCRU DIN LUME!!! Ei se trudesesc într-un fel febril, de parcă Cerul și pământul ar fi în joc. Astfel, totul devine o formă de închinare. Creștinii ar trebui să fie diferiți. Noi nu suntem utopici [legat de această lume]. Roma antică a venit și a plecat. Sfântul Imperiu Roman a venit și a plecat. Uniunea Sovietică a venit și a plecat. Chiar și națiunea ta va veni și va pleca, oricare ar fi ea. Așa cum s-a spus, uneori cea mai bună cale de a critica sistemul prezent și de a ne împotrivi închinării false pe care ne-o cer multe dintre lucrurile politice constă pur și simplu din a vorbi despre altceva.

Isus va câștiga. Împărăția Lui nu stă în balanță. Creștinii care au această încredere fericită pot să discute între ei dincolo de aceste aspecte politice secundare, bucurându-se în același timp de unitate, părtășie și nădejde anticipând împreună venirea domniei desăvârșite a lui Hristos.

CUM SĂ SLUJIM PENTRU DREPTATE ȘI SĂ ÎI IUBIM PE CEI ÎNDREPTĂȚIȚI

Noi ne regăsim tot mai mult în discuții cu frați și surori în Hristos care se simt împotmoliți. Ei „nu se pot

imagina” votând pentru partidul *ăsta* sau *acela*, sau pentru *oricare* partid.

Țelul nostru prin această scurtă carte nu a fost să rezolve aceste tensiuni sau să îți rezolve acele judecăți, ci să clarifice ce este pus în joc în părăția noastră împreună. În fapt, cu cât un popor Îl leapădă mai mult pe Dumnezeu, putem prezice că toate opțiunile noastre vor deveni tot mai puțin atrăgătoare. Asemenea fraților și surorilor noștri din China comunistă sau din Iranul islamic, creștinii din Occidentul democratic ar putea descoperi tot mai mult cum se simte privarea de libertăți și drepturi. Creștinii nu se simt atacați de dileme etice doar în arena publică, ci și în școli și la locurile de muncă: „Putem să ne trimitem copii la această școală publică?” „Cum să particip la petrecerea obligatorie de la birou pentru acest cuplu de același sex?” „Să includ pronumele preferate legate de gen în semnătura mea pe email, când directorul departamentului meu insistă să fac asta?”

Pe măsură ce societatea apasă tot mai greu asupra bisericii, compromisul necredincios va pluti mereu ca o amenințare. Totuși, Mark Dever a observat că există o altă amenințare la care creștinii conservatori ar trebui să fie veghetori: *balcanizarea* sau dezbinarea în sute de bucăți. Un creștin spune că noi „trebuie” să facem asta;

un altul că „trebuie” să facem aia; al treilea aruncă cu blesteme asupra ambelor opțiuni, apoi al patrulea, al cincilea și al șaselea insistă pe propriile direcții. Asemenea Balcanilor în anii 1990, fiecare popor din interiorul unei națiuni s-a lansat într-o luptă cu celelalte popoare.

Cu alte cuvinte, *nu* este cazul ca, pe măsură ce societatea devine tot mai anti-creștină, toate chestiunile morale să devină mai clare. Unele da. Dar a ști cum să trăiești și să intri în contact într-o societate poate deveni ceva tot mai complicat pe măsură ce ne confruntăm cu o mulțime de întrebări noi, fie că vorbim despre împotrivirea față de politicile școlare, față de pronumele legate de gen, față de reglementările legate de siguranță sau față de roboții concepuți pentru sex. Creștinii vor ajunge la concluzii diferite în ciuda tuturor acestor provocări noi. Conștiințele noastre vor răspunde diferit la diferitele zone gri. Țelul nostru de aici nu a fost să îți spunem cum să răspunzi la orice dilemă etică („Să votez cu el sau cu ea?”), ci să te ajutăm să știi cum să răspunzi față de cei care votează și cred diferit în acele lucruri, să înveți cum să lași loc pentru opiniile lor, și să te încurajăm să manifesti dragoste și răbdare.

Așa că ascultă-i cu smerenie pe cei care nu îți împărtășesc perspectiva, în special când ei vin dintr-un

context diferit. Pune-te în pantofii celuilalt. Ce principiu de dreptate vizează el, pe care tu ai putea să îl ratezi?

Roagă-te pentru cei care au opinii diferite de tine. Când te rogi legat de rezultatul credinței altcuiva, deseori Dumnezeu îți adâncește dragostea față de ei. Când membrii bisericii tale celebrează învățăturile biblice care sunt de primă importanță, aspectele de tip zig-zag nu ar trebui să facă să dispară bogățiile adevărurilor pe care le iubim, pentru care trăim și pentru care am fi gata să murim.

În final, meditează la veșnicie și la judecata finală. Acest lucru nu ar trebui să cultive în tine indiferență sau nepăsare față de nedreptate. Ar trebui să îți calibreze perspectiva politică. Măsoară ce este *acum* după veșnicul *atunci*. Nădejdea ta nu este o platformă, un partid sau o împărăție actuală. Nădejdea ta este în ziua când împărăția acestei lumi va deveni Împărăția Hristosului nostru (Apoc. 11:15).

CUM POT PĂSTORII SĂ LUCREZE SPRE UNITATE ÎN VREMURI DE DEZBINARE POLITICĂ?

- 1) Predică expozitiv.
- 2) Continuă să clarifici diferența dintre chestiunile biblice și cele care țin de înțelepciunea aplicată.

3) Afirmă continuu libertatea creștină.

4) Dă învățătură și încurajează răbdarea față de conștiința mai slabă.

5) Îndreaptă atenția către mărturisirea de credință a bisericii tale.

6) Vorbește mai mult despre ceea ce spune Scriptura și mai puțin despre cum să împlinești un anumit scop.

7) Adu-ți aminte că autoritatea ta ține de expunerea Scripturii, nu a opțiunilor tale politice.

8) Practică disciplina bisericii.

9) Propovăduiește ce spune Scriptura despre dreptate.

10) Învăță congregația să asculte și să empatizeze cu cei care vin din contexte diferite.

11) Roagă-te public pentru chestiunile care produc întristare și temere în diferitele părți ale congregației.

12) Nu supralicita anvergura problemei când doar câteva persoane fac zgomot.

13) Fii model de har față de cei care au alte opinii

decât ale tale.

14) Păstrează-ți o minte clară și nu simți nevoia de a trata orice problemă a vremurilor.

15) Predică despre judecata finală și cântați des despre Cer.

16) Predică Evanghelia săptămână de săptămână.

RESURSE RECOMANDATE

Dacă dorești să citești mai mult pe această team din scrierile lui Jonathan Leeman și Andy Naselli, îți recomandăm lista de lecturi de mai jos:

Pentru copii

Andy Naselli, *That Little Voice in Your Head: Learning about Your Conscience* (Fearn, Scotland: Christian Focus, 2018).

Pentru membrii bisericilor

Jonathan Leeman, *How the Nations Rage: Rethinking Faith and Politics in a Divided Age* (Nashville, TN: Nelson, 2018).

Andrew David Naselli & J. D. Crowley, *Conscience: What It Is, How to Train It, and Loving Those Who Differ* (Wheaton, IL: Crossway, 2016).

Pentru persoanele din mediul academic

Jonathan Leeman, *Political Church: The Local Assembly as Embassy of Christ's Rule*, Studies in Christian Doctrine and Scripture (Downers Grove, IL: InterVarsity, 2016).

Jonathan Leeman & Andrew David Naselli, "Politics, Conscience, and the Church: Why Christians Passionately Disagree with One Another over Politics, Why They Must Agree to Disagree over Jagged-Line Political Issues, and How." *Themelios* 43 (May 2020).

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea exozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

1) *Recomandă mai departe această carte!*

2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*

3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*

4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*

5) *Roagă-te pentru noi.*

6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.

Mulțumim!

Perioadele electorale pot duce la dezbinări între membrii societății pe marginea unei varietăți de aspecte. Dar ce se întâmplă când ești în dezacord cu cineva în comunitatea bisericii locale? Autorii acestei scurte cărți, Jonathan Leeman și Andy Naselli afirmă că noi, creștinii, ar trebui să învățăm să avem dezacorduri pe astfel de chestiuni manifestând totuși un spirit de înțelegere și har, recunoscând importanța a ceea ce ne leagă împreună ca trup al bisericii locale, anume Evanghelia lui Isus Hristos.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Dr. Jonathan Leeman (University of Wales) este directorul editorial al 9Marks, cunoscut autor creștin și profesor adjunct. El este prezbiter la Cheverly Baptist Church.

Dr. Andy Naselli (Bob Jones University, Trinity Evangelical Divinity School) este profesor asociat de teologie sistematică și Noul Testament la Bethlehem College & Seminary și prezbiter la Bethlehem Baptist Church.

Editura MAGNA GRATIA
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org